

Í upphafi 20. aldarinnar byrjuðu vísindi, vistfræði, líffræði, eðlisfræði og efnafræði að ná sínum eigin takmörkunum. Markmið **sviðs Náttúruvísindanna** er að fara handan þessa takmarkanna, rannsaka frekar. Að finna, út frá nýjum forsendum, leiðir til nýrra niðurstaðna og getu. Undirstaða vinnunnar er hin vísindalega nálgun sem Goethe þróaði og Steiner þróaði enn frekar. Lykilspurningin er þessi: Getum við, með því að heiðra útlit fyrirbærisins, náð vísindalegum skilningi sem er sannur hinum lifandi umheimi, yfirkilvitlegum víddum hans og sérstæðum lífstengingum hans?

*By the beginning of the twentieth century, science – ecology, biology, physics, chemistry – began hitting its own limits. The task of **the Natural Science Section** is to push beyond these limits, to explore further, to set out from new premises leading to new results and capacities. The foundation for its work is the scientific method developed by Goethe and further developed by Steiner. The key question: Can we, by honouring the appearances of the phenomena, reach a scientific understanding that is true to the living world, its supersensible dimensions and its specific life connections?*